

HÍVOM A CSALÁDOKAT
a BIBLIA ÉVÉBEN
2008 szeptemberében

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

Szeptember: A világosság fénylik, a só ízesít, a megélt hit túlcsordul. Az Isten igéjével és a szentségekkel töltekező házasság és család hivatott gazdagságának megosztására a Jézusi missziós parancs lelkületével.

Beszélgessünk ebben a hónapban a következő szentírási szakaszokról: **Mt 5, 13-16 és Mt 28, 19-20.**

Mézők barátom mesélte, hogy amikor munkája télen, decemberben vagy januárban Finnországba, a sarkkörön túli munkahelyre szólította, mennyire nehéz volt elviselnie a néhány órára korlátozódó nappalt. A nap tíz óra körül kelt fel, és nem sokkal dél után, egy óra tájban már le is nyugodott. Dolgozni lehetett, sőt kellett a mesterséges fényben is, ráébredt azonban, hogy amíg itthon természetes dolog a nappali világosság, ott mások munkája, gondoskodása nélkül a nap nagy részében sötétségben kellene tapogatóznia. Isten teremtette a napot, a világosságot, de teremtő munkájából részt enged az embernek is, amikor az emberre bízta az éjszakai sötétség eloszlását. Az ember nem saját világosságát terjeszti. Valójában nincs is ilyen. Thomas Merton *Élet és életszentség* c. művében Jézus két szavát idézi: *Én vagyok a világ világossága* (Jn 8, 12) és *Ti vagytok a világ világossága* (Mt 5, 14). Rezignáltan teszi hozzá, talán azért van olyan sötét a világban, mert mi vagyunk a világ világossága. Az ember annyiban képes világossággá válni, amennyiben befogadja Krisztust, a világ világosságát. Egy keresztény család annyiban képes tájékozódási ponttá, világossággá lenni, amennyiben a családtagok egyenként képesek befogadni Krisztus világosságát. Szentatyánk egyik Sydney-i beszédében mondta: „Isten egyetlen szeretetében való részesedés nem érdem és nem jutalom kérdése, egyszerűen ajándék. Annak részéről, aki kapja, egy választ várnak: »Elfogadom!« És ezzel fölfoghatunk valamit abból a mélységes misztériumból, ami a keresztény lét.” Krisztus a világ világossága. Hogy világossággá lehessünk, alapvetően egyetlen dolgunk van: készséggel kimondani: elfogadom! Így valósul meg Jézus állítása: „*Ti vagytok a világ világossága*” (Mt 5, 14); így teljesül kérése is: „*Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.*” (Mt 5, 16)

Hogyan válhat családunk, család-csoportunk Krisztus világosságának hordozójává, hogyan élhetnénk jobban a rendelkezésünkre álló kegyelmi eszközökkel?

Sokáig titok volt számomra, mit is jelenthet Jézus ajkán az ízetlen só képe. Egy kommentár szavai sejtetni engedik, mi is az az ízet vesztett só. A Jézus korabeli ember sokszor találkozott szerves anyagokkal szennyezett sóval. A szerves anyagok kémiai folyamatot indikáltak, ezek ízetlenné tették a sót. Ízetlenné válik ajkunkon a szó, ha nincs mögötte hiteles élet, ha kettős szívűek vagyunk, ha Isten országától idegen dolgokat dédelgetünk bensőnkben, ha ellentmondás van a szülő szava és tettei között. Jézus tanítványait a föld sójának nevezte, vagyis olyanoknak, akik széppé, élvezhetővé tudják tenni az életet. Az ízet vesztett só is, szó is hatástalan. A színtelen, örömet nem nyújtó tanítóra senki sem figyel szívesen. A rideg utasítgatás, a kötelességek robotszerű végrehajtása nem vonzó sem otthonunkban, sem azon túl. A ridegen szigorú légkörben nevelt gyerekek nemritkán „kitörnek”, minthogy nem láttak és találtak örömet az otthoni életben.

Melyek azok az életünket terhelő következtelenségek, melyek miatt sokszor ízetlenné jelenünk meg a társadalom előtt? Hogyan lehetnénk környezetünknek még inkább jó ízt adó só?

Szentírási helyünk egy harmadik képről is szól: a hegyre épült városról. A város, melyben sokan laknak, akkor működik jól, ha az előjárók és a polgárok tudnak együttműködni, ha polgár a polgárral közösséget alkot. Gyakran látunk a helységnév alatt ilyen feliratot is: Partnervárosaink. A partnervárosok figyelnek egymásra, közösséget alkotnak. Nem szabad, hogy elsikkadjon bennünk a hegyre épült város képe. Diaszpóra helyzetünkben létfontosságú, hogy családjaink intenzíven kapcsolódjanak plébánosukhoz, plébániai közösségükhöz, hogy családjaink elinduljanak egymás felé, oltalmat, biztonságot nyújtva egymásnak és hogy együttesen lehessenek hiteles jelei annak, hogy a jézusi házasság- és családeshemény éllhető, jövőt hordozó érték. Legyünk leleményesek és kezdeményezők. Az azonos értékrendű családok merjék megszólítani egymást, merjenek találkozni egymással, olvassanak közösen szentírást, beszélgesenek közösen egy-egy téma fölött, váljanak egy-egy család-csoport kristályosodási pontjává.

Értékeljétek kapcsolatokat a plébániával, más keresztény mozgalmakkal, családcsoportokkal, egyházmegyei kezdeményezésekkel!

„Menjétek tehát, és tegyétek tanítványa minden népet! ... Én veletek vagyok a világ végéig.” (Mt 28, 19-20). A keresztény nem önmagáért keresztény. A szentségi házasságban élő házaspárok a szentség kiszolgáltatásakor mintegy fölszentelést kapnak arra, hogy tanúk – só, világosság, hegyre épült város – legyenek. A megélt kereszténység nem csupán az én üdvösségemet szolgálja, hanem mások üdvösségét is. Világosságot nem azért gyújtanak, hogy véka alá rejtsek. II. János Pál pápa fáradhatatlanul hangsúlyozta: a keresztény család az első evangelizációs team, vagyis nem csak tárgya, hanem alanya is az evangelizációnak. Házás- és család-csoportjainknak nagyon kell vigyázniuk, nehogy csupán önmagukra figyelő tea-klubba silányuljanak. Ha egy tónak nincs frissítő forrása és elvezető patakja, vize megposhad, és a tó lassan kiszárad. Keresztény házasságainknak és házás csoportjainknak nagy kísértése, hogy feledjék missziós felelősségüket, és pusztán önmaguk szórakoztatására jöjjenek össze. Ne féljünk missziós felelősségünket megélni, nem vagyunk egyedül, Ő ígéréte szerint velünk van.

Csoportunk vagy családunk milyen missziós kezdeményezésre tud visszaemlékezni?

LEGYETEK KRISZTUS TANÚI: A VILÁG VILÁGOSSÁGA, A FÖLD SÓJA, HEGYRE ÉPÜLT VÁROS!

HÍVOM A CSALÁDOKAT, az Új Ember Kiadó, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat és a MAKACS közös szentírásolvasó pontszerző játékára. A szeptemberi kérdés:

Milyen állatokat itatott meg Rebekka a kútnál?

A kérdésre adott válasz 20 pontot ér, ha tartalmazza a helyes neveket és a pontos szentírási helyeket. Részleges válasz, pl. két névből csak az egyik – felezi a pontszámot, a szentírási helyek hiánya öt pont levonását vonja maga után. A válaszokat a Bibliatársulat értékeli, és az esztendő végén a legmagasabb pontszámot elérő válaszadó egy Veretes Bibliát (nagy méretű, díszes, aranyozott verettel), a második helyezett egy Családi Bibliát (nagy méretű, díszes), a harmadik helyezett pedig egy Konkordanciát kap. A válaszokat "Szentírás Éve" jeligével az Új Ember kiadó címére küldjék: 1053-Budapest, Kossuth Lajos utca 1. vagy e-mailben a biblia@ujember.hu címre. Beadási határidő: szeptember 24.

Bíró László
a MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke